

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **D. P.**
bytem ,

zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6,

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy,**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 9. 3. 2020, č. j. 350/2020-160-SPR/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

dne 15. srpna 2014, č. j. MHMP 1179597/2014/Deu, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále také „silniční zákon, „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že jako řidič motorového vozidla tovární značky Citroen C5, reg. zn. X, po ulici Strakonické v Praze 5, ve směru jízdy k ulici Dostihové, překročil dne 6. 5. 2014 kolem 07:08 hodin nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním zákonem v obci o 20 km/h a více – jízda rychlostí 83 km/h v místě s maximální povolenou rychlostí 50 km/h. Za to mu byla uložena pokuta 3000,-Kč a povinnost uhradit náklady řízení.

2. Žalobce namítá, že žalovaný nesprávně vyhodnotil podané odvolání jako opožděné, čímž způsobil nezákonnost rozhodnutí. Uvádí, že mezi stranami není sporu o datu podání odvolání dne 14. 7. 2015, sporné je datum doručení prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný tvrdí, že rozhodnutí bylo doručeno dne 1. 9. 2014, nijak v rozhodnutí však nekonkretizuje, z čeho toto datum doručení dovozuje, nicméně žalobce se byl před podáním žaloby seznámit se spisovým materiálem, a domnívá se, že žalovaný datum doručení dovozuje od desátého dne uložení zásilky při doručování poštou (tj. doručení fikcí). Žalobce naopak tvrdí, že k doručení rozhodnutí nedošlo. Žalobce v odporu požádal o doručování písemností na elektronickou adresu obecny@zastupce.eu. Na dané elektronické adrese byl zřízen elektronický podpis a z této adresy bylo podáno odvolání. Správní orgán tak byl podle žalobce povinen doručovat písemnosti žalobci na email. Pokud správní orgán písemnosti na email nedoručoval, nerespektoval § 19 odst. 3 správního řádu a nemohlo tak dojít k účinkům doručení fikcí při doručování poštou. Žalobci (resp. zástupci) tak nebylo rozhodnutí doručeno. O rozhodnutí se dozvěděl, když byl kontaktován Magistrátem hl. m. Prahy kvůli nedoplatku za pokutu. Týž den, kdy se zástupce o tomto dozvěděl, podal odvolání do neoznámeného rozhodnutí, kde správnímu orgánu vyjasnil, že mu žádné rozhodnutí doručeno nebylo, avšak z vyrozumění o nedoplatku se jeví, že je pravomocné. Správní orgán tak měl šanci věc vyjasnit a o odvolání rozhodnout meritorně. Rozhodnutí nebylo zástupci žalobce doručeno a s jeho obsahem se neseznámil ani fakticky, neboť správní orgán nerespektoval zvolenou doručovací adresu. Zástupce žalobce podal odvolání ihned, co se dozvěděl o tom, že rozhodnutí bylo vydáno. Odvolání bylo podáno včasné, lhůta pro podání odvolání nemohla uplynout, neboť ani nepočala plynout, když rozhodnutí správního orgánu prvého stupně nebylo doručeno.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, přičemž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 4/2016 - 32.
4. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Soud ze správního spisu zjistil následující pro řízení podstatné skutečnosti.
6. Ve správním řízení zástupce žalobce, P. K., požádal správní orgán o doručování na adresu obecny@zastupce.eu. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 1179597/2014/Deu o vině a trestu žalobce bylo doručeno na adresu zástupce žalobce prostřednictvím pošty, přičemž dle doručenky byla písemnost připravena k vyzvednutí dne 21. 8. 2014 a z důvodu nezastižení adresáta byla dne 2. 9. 2014 vhozena do schránky. Žalobce proti tomuto rozhodnutí ve lhůtě odvolání nepodal, dne 17. 9. 2014 rozhodnutí nabylo právní moci.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

7. Dne 14. 7. 2015 podal zmocněnec žalobce, P. K., prostřednictvím emailu obecny@zastupce.eu odvolání. Dne 13. 6. 2016 žalobce učinil dotaz na stav řízení. Dne 9. 3. 2020 bylo vydáno napadené rozhodnutí, kterým bylo odvolání žalobce podané dne 14. 7. 2015 jako opožděné zamítnuto. Dne 4. 5. 2020 zaslal M. J. plnou moc žalobce.
8. Podle § 19 odst. 3 správního řádu, ve znění účinném do 18. 9. 2016, *nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.*
9. Ačkoli žalobce odůvodňoval opožděné podání odvolání skutečností, že mu rozhodnutí nebylo správním orgánem doručeno, a tedy se o něm nedozvěděl, soud se plně ztotožňuje s žalovaným, který odkázal na dřívější judikaturu Nejvyššího správního soudu v podobných věcech a to na rozsudek č. j. 10 As 4/2016 - 32, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že: *Nejvyšší správní soud s ohledem na analýzu své rozhodovací činnosti nepochybuje o tom, že volba elektronické adresy kombinující obecný (krátce) a zástupce (dlouze) je součástí strategie zmocněnce s cílem uvést správní orgány v omyl. Diakritický znak v adrese domény působí správním orgánům nezřídka obtíže – doručení není vůbec možné, vyžaduje specifické softwarové úpravy spisové služby, příp. vyvolává nejistotu ohledně správnosti adresy. Je také častým jevem, že zmocněnec přijetí písemnosti nepotvrdí. Zaslání na tuto adresu tedy prokazatelně nevede k urychlení řízení. Žádost zmocněnce je toliko jedním z dalších nástrojů k vytváření „umělých“ procesních komplikací a Nejvyšší správní soud nemá důvod domnívat se, že tento cíl je v nyní projednávané věci odlišný. Procesní postupy žalobců a jejich zmocněnce P. K., následné výhrady proti způsobu doručování správních orgánů, i argumenty uvedené v řízeních před krajským soudem (zast. Mgr. Topolem) se v podstatných bodech shodují. S ohledem na výše uvedené NSS konstatuje, že povaha této věci ve smyslu § 19 odst. 3 správního řádu opravňovala správní orgán nepřiblížit k žádosti zmocněnce P. K. o doručování na e-mailovou adresu X. Správní orgán I. stupně a stěžovatel nepochybili, jestliže přistoupili k zaslání písemností na adresu zmocněnce pro doručování uvedenou v evidenci obyvatel, aniž se nejprve pokusili o doručení písemnosti na tento e-mail. Požadavek na opakované pokusy o doručování na tutéž elektronickou adresu X (příp. na adresu bez diakritických znamének) by bylo pouhým formalismem. Shodně uvedl NSS v rozsudku č.j. 9 As 412/2017– 27: obdobně jako ve věcech vedených u NSS např. pod sp. zn. 3 As 139/2014, sp. zn. 9 As 162/2014 nebo sp. zn. 9 As 144/2014 (byť se změněnou „procesní taktikou“) představuje popsání využití elektronické adresy pro doručování s využitím diakritických znamének i v tomto případě předem promyšlený procesní postup, který má za cíl komplikovat a protahovat správní řízení, resp. generovat v rámci řízení problémové situace, jež mohou s určitou mírou pravděpodobnosti vést k formálnímu pochybením správních orgánů, a dosáhnout tak v důsledku toho prekluze odpovědnosti za přestupek (srov. např. též rozsudek NSS ze dne 20. 5. 2015, čj. 4 As 76/2015 - 37). Takový postup nelze akceptovat a poskytovat mu soudní ochranu.*
10. V nyní posuzované věci je napadán zcela totožný postup správního orgánu, tedy zaslání rozhodnutí na adresu zástupce a neodeslání na elektronickou adresu obsahující diakritické znaménko, soud proto z citovaných závěrů vyšel, neměl důvod se od nich odchýlit. Přestože dle § 19 odst. 3 správního řádu v tehdy účinném znění správní orgán na požádání doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník sdělí, dané platí pouze za předpokladu, že takový postup doručení může přispět k urychlení řízení. Postup zástupce žalobce, tedy z procesního hlediska žalobce, však sledoval jiný cíl –

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

vést správní orgán k doručování na obdobný email, jehož označení se lišilo pouze absencí diakritiky v doméně (obecny@zastupce.eu vrs. obecny@zastupce.eu, viz. NSS č. j. 1 As 104/2015 -27, bod 16). Žalobce pouze formálně využil procesní právo mu náležící (§ 19 odst. 3 správního řádu), aniž by však hodlal realizovat zákonem sledovaný účel – urychlení řízení. Ostatně takové snaze neodpovídá postup žalobce, který další podání učinil až dne 14. 7. 2015 (odvolání), tedy po více jak roce od posledního podání (odpor). Jestliže je z judikatury patrné, že zástupce žalobce systémově v rozporu s účelem § 19 odst. 3 správního řádu požaduje doručování na jím uvedenou emailovou adresu, která je identifikována způsobem, který brání správním orgánům v doručování tímto způsobem a tak jej vede k odeslání na odlišnou existující emailovou adresu, soud v absenci úvah správního orgánu o obstrukční povaze požadovaného způsobu doručení s uvedením výskytu takového jevu neshledává vadu nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, zejména pokud v průběhu soudního řízení žalovaný i odkazem na rozsudek NSS č. j. 10 As 4/2016 – 32 prokázal, že úkon zástupce žalobce není nahodilý, ale systémový a tomu také odpovídá postup ostatních správních orgánů (srovnej rozsudky NSS č. j. 6 As 106/2016 – 31, bod 10 a č. j. 1 As 104/2015 -27, bod 15, rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 33 A 17/2015 - 20, str. 7). Pokud z judikatury vyplývá, že pro jiný správní orgán je diakritika v doméně technickou překážkou v odeslání správního aktu na označenou emailovou adresu, není důvodu po jiném správním orgánu požadovat, aby učinil předchozí marný pokus doručení nebo uvedl explicitní úvahu o obstrukční povaze účastníkem uvedené adresy k doručování na základě výskytu shodné obstrukce účastníka nebo zástupce účastníka v jiném řízení u správního orgánu. Z hlediska obstrukční povahy úkonů účastníka nebo jeho zástupce je nutné považovat veškerá správní a soudní řízení v České republice za jeden celek, tudíž emailová obstrukce P. K. vyskytující se v jiném řízení bude mít konsekvence i pro jakákoliv další řízení. Výskyt daného jevu v jednotlivých řízeních u odlišných správních orgánů nebo soudů zakládá závěr o obstrukční povaze požadavku P. K. na doručování na adresu obecny@zastupce.eu v jakémkoliv řízení. Shodně uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 As 106/2016 – 31, dle kterého *soudy ani správní orgány nerozhodují ve vakuu, účastníci a jejich právní zástupci na straně jedné a orgány veřejné moci na straně druhé nutně reflektují i určitou zkušenost, kterou spolu bezprostředně „úředně“ učinili. Není proto porušením procesní rovnosti, resp. rovnosti zbraní, pokud orgán veřejné moci např. při plnění své poučovací povinnosti vezme v úvahu, že se určité osobě – opakovaně a soustavně vystupující v pozici účastníka řízení nebo zmocněnce v typově obdobných řízeních – již příslušných procesních poučení mnohokrát dostalo, že je již proto není nutné opakovat, neboť pro danou osobu musí být postup orgánu veřejné moci předvídatelný. Úvahám ad hominem se nelze dost dobře vyhnout ani při hodnocení, zda procesní kroky účastníka řízení nebo jeho zástupce nevykazují znaky obstrukcí nebo dokonce zneužití práva, neboť takový závěr je možno učinit zpravidla až s jistou zkušeností s tím, jak taková osoba v jiných správních (a soudněsprávních) řízeních vystupovala. V daném rozsudku Nejvyšší správní soud poukázal na rozsudky č. j. 8 As 55/2015 - 26, a č. j. 4 As 269/2015 - 37, kde k totožné elektronické adrese obecny@zastupce.eu soud konstatoval, že postup P. K. se jeví jako zjevně obstrukční a představuje zneužití práva. Výskyt této obstrukční strategie osvědčuje také článek *Obstrukce v řízení o dopravních přestupcích. Právní rozhledy 11/2019, s. 393, který byl autory vypracován v rámci projektu „Aplikace znalostí procesních obstrukčních taktik vyskytujících se zejména v řízení o dopravních přestupcích za účelem zvýšení efektivity řízení před správními orgány a zvýšení vymahatelnosti práva silničního provozu“ na základě sběru dat od správních orgánů.**

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

11. Soud na základě shora uvedeného posouzení žalobních námitek neshledal žalobu jako důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť správní orgán I. stupně řádně doručoval rozhodnutí poštou na adresu zmocněnce žalobce, kterému bylo doručeno fikcí dne 1. 9. 2014, jelikož si zmocněnec v úložní době písemnost nevyzvedl. Odvolání žalobce ze dne 14. 7. 2015 bylo podáno po lhůtě k podání odvolání.
12. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož náhrada nákladů řízení přísluší tomu, kdo měl ve věci úspěch. Žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 18. 3. 2022

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.